

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1952

Vyhlásené: 25.04.1952 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1952 do: 31.12.1952

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

12.

Vládne nariadenie

zo dňa 25. apríla 1952

o platenej dovolenke na zotavenie niektorých zamestnancov v stavebníctve a v odboroch so stavebníctvom súvisiacich v roku 1952.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 14 zákona č. 11/1952 Sb., o platenej dovolenke na zotavenie v roku 1952 (ďalej len „zákon“):

§ 1.

(1) Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na zamestnancov v stavebníctve a v odboroch so stavebníctvom súvisiacich, s výnimkou zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon o súkromných zamestnancoch, učňov a zamestnancov uvedených v odseku 4.

(2) Zamestnancami v stavebníctve sa podľa tohto nariadenia rozumejú zamestnanci v závodoch podnikov národných, komunálnych, družstevných i súkromných, uskutočňujúcich stavebné práce investičnej alebo udržiavacej povahy, a to všetky práce hlavnej stavebnej výroby a z prác pomocnej stavebnej výroby práce maliarske, lakovnícke (natieračské), dlaždičské, pokrývačské, asfaltárske, štukatérske, kladačské a obkladačské, terakárske a izolatárske (utesňovacie). Zamestnancami v odboroch so stavebníctvom súvisiacich sa podľa tohto nariadenia rozumejú zamestnanci pracujúci v lomoch, štrkovniach, pieskovniach alebo tehelniach.

(3) Za závody podľa odseku 2 sa považujú aj závodné oddelenia, dielne, sklady a ložistia.

(4) Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na zamestnancov stavebných závodov a závodov so stavebníctvom súvisiacich, v ktorých sú všetci zamestnanci zamestnaní po celý rok.

(5) Ak vznikne pochybnosť, či sa toto nariadenie vzťahuje na zamestnancov niektorého závodu, rozhodne príslušný okresný národný výbor po vyjadrení kompetentného orgánu jednotnej odborovej organizácie.

§ 2.

(1) Zamestnanci, na ktorých sa vzťahuje toto nariadenie (ďalej len „zamestnanci“), majú voči svojim zamestnávateľom (ďalej len „zamestnávatelia“) nárok na dovolenku vo výmere určenej v § 2 zákona po 48 týždňoch trvania pracovného pomeru v stavebníctve alebo v niektorom z odborov so stavebníctvom súvisiacich.

(2) Po 32 týždňoch trvania pracovného pomeru môže zamestnávateľ poskytnúť zamestnancovi na jeho žiadosť dve tretiny dovolenky podľa odseku 1.

§ 3.

(1) Doba, ktorá je podľa zákona rozhodná pre predĺženie výmery dovolenky, sa počíta tak, že sa za rok trvania pracovného pomeru považuje každý kalendárny rok, v ktorom zamestnanec bol v pracovnom pomere v stavebníctve alebo v niektorom z odborov so stavebníctvom súvisiacich aspoň 26 týždňov. Ak trval pracovný pomer v niektorých kalendárnych rokoch kratší čas, spočítajú sa za tieto roky celé týždne, v ktorých zamestnanec bol v pracovnom pomere v stavebníctve alebo v niektorom z odborov so stavebníctvom súvisiacich, a súčet sa delí 26. Výsledok udáva počet rokov rozhodných pre výmeru dovolenky. Na počet týždňov, o ktoré súčet všetkých týždňov presahuje číslo deliteľné 26, sa neprihliada. Doba trvania pracovných pomerov v inom odbore alebo inej skupine povolání, pokiaľ je podľa zákona započítateľná do doby rozhodnej pre predĺženie dovolenky, počíta sa svojou skutočnou dĺžkou.

(2) Pokiaľ dĺžka dovolenky závisí od zamestnancovho veku alebo od trvania jeho pracovného pomeru, rozhoduje stav ku dňu 1. januára roku, v ktorom zamestnanec dovolenku nastupuje.

§ 4.

(1) Zamestnávateľ, pokiaľ nepostupuje podľa odseku 3, je povinný založiť každému zamestnancovi ihneď pri nastúpení práce lístok na dovolenku (ďalej len „lístok“), ak ho už nemá, a vyznačovať v ňom jednotlivé týždne trvania pracovného pomeru.

(2) Zamestnávateľ vyznačuje jednotlivé týždne trvania pracovného pomeru tak, že v lístku poznamenáva sumy, ktoré určí Ministerstvo stavebného priemyslu vyhláškou v úradnom liste, prihliadajúc jednak na dĺžku zamestnancovej dovolenky, jednak na vyplácanú mzdu. Vyznačovanie sa vykoná buď vpisovaním alebo vlepovaním osobitných známok vydaných na ten účel Československou štátnou poštou, národným podnikom. Týždne, za ktoré zamestnancovi neprislúcha mzda ani jej časť, a týždne dovolenky vyznačí zamestnávateľ poznámkou alebo vlepením osobitej známky bez hodnoty; známky sa však nevlepujú, ak zamestnanec vykonáva základnú službu v brannej moci.

(3) Ak je zamestnávateľom národný alebo komunálny podnik, možno údaje uvedené v odseku 2 vyznačovať v mzdových záznamoch.

§ 5.

(1) Zamestnávateľ je povinný po dobu trvania pracovného pomeru lístok, poprípade mzdové záznamy (§ 4 ods. 3), riadne uschovať a predložiť ich na požiadanie na nahliadnutie orgánom okresného národného výboru, závodnému zastupiteľstvu zamestnancov a zamestnancovi.

(2) Pri skončení pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný vyhotoviť zamestnancovi lístok a vlepiť príslušné známky, pokiaľ tak už neurobil skôr; lístok vydá zamestnancovi. Zamestnanec je povinný odovzdať ho do úschovy novému zamestnávateľovi. Ak zistí nový zamestnávateľ, že lístok má nedostatky, je povinný bezodkladne požiadať doterajšieho zamestnávateľa o ich odstránenie. Doterajší zamestnávateľ je povinný bezodkladne žiadosti vyhovieť.

§ 6.

(1) Len čo zamestnancovi vznikne nárok na dovolenku podľa § 2 ods. 1, prislúchajú mu pri jej nastúpení požitky vo výške zodpovedajúcej úhrnu súm vyznačených v lístku alebo v mzdovom zázname (§ 4 ods. 2 a 3).

(2) Ak sa poskytuje zamestnancovi pomerná časť dovolenky podľa § 2 ods. 2, prislúchajú mu pri jej nastúpení len požitky zodpovedajúce úhrnu súm vyznačených v období 32 týždňov trvania pracovného pomeru.

(3) Zamestnávateľ môže v prípadoch hodných osobitného zreteľa so súhlasom okresného národného výboru vyplatiť zamestnancovi na jeho žiadosť sumy vyznačené v lístku alebo v mzdovom zázname skôr, než mu vznikne podľa predchádzajúcich ustanovení nárok na dovolenku alebo jej časť.

§ 7.

(1) Ak bol pracovný pomer pred nastúpením dovolenky predčasne zrušený zamestnancom bez dôležitého dôvodu alebo zamestnávateľom z dôležitého dôvodu zavineného zamestnancom, stráca zamestnanec nárok na dovolenku a sumy vyznačené v lístku alebo v mzdovom zázname prepadajú. Zamestnávateľ v takom prípade nevydá zamestnancovi lístok a prepadnuté sumy použije podľa odseku 4.

(2) Ak bol pracovný pomer po vyčerpaní dovolenky, avšak pred uplynutím kalendárneho roku, predčasne zrušený zamestnancom bez dôležitého dôvodu alebo zamestnávateľom z dôležitého dôvodu zavineného zamestnancom, je zamestnávateľ povinný od zamestnanca požadovať peňažnú náhradu za dovolenku, poprípade za jej časť, ktorú pred zrušením pracovného pomeru vyčerpal. Zamestnávateľ je oprávnený sraziť príslušnú sumu pri poslednej výplate zamestnancových požitkov.

(3) Za dni, ktoré zamestnanec v priebehu kalendárneho roka zamešká bez dôležitej príčiny (§ 4 ods. 2 a 4 zákona), je zamestnávateľ povinný požadovať od zamestnanca dvojnásobok sumy pripadajúcej z požitkov za čas dovolenky za každý takto zameškaný deň. Taktiež v tomto prípade je zamestnávateľ oprávnený sraziť príslušnú sumu pri poslednej výplate zamestnancových požitkov.

(4) Sumy, ktoré zamestnancovi prepadly alebo boli od neho vybraté späť v dôsledku straty jeho nároku na dovolenku alebo jej časť, ako aj sumy, ktoré boli od zamestnanca vybraté za dni, ktoré v priebehu kalendárneho roka zameškal bez dôležitej príčiny, odvedie zamestnávateľ podnikovému fondu pracujúcich a v závodoch, v ktorých v priebehu roku 1952 nedôjde k zriadeniu tohto fondu, jednotnej odborovej organizácii.

§ 8.

Ministerstvo stavebného priemyslu upraví po dohode s Ministerstvom pôšt vyhláškou v úradnom liste podrobnosti, najmä vzorec lístku, jeho používanie, vyplácanie súm v ňom vyznačených, spôsob vedenia mzdových záznamov podľa § 4 ods. 3 a postup zamestnávateľov v prípadoch uvedených v § 5 ods. 2.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1952; vykonávajú ho ministri stavebného priemyslu a pôšt po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Šlechta v. r.,

aj za ministra Dr. Neumana

